

ובספרו של רב ייבא סבא, קדוש
קדוש קדוש וכו' - זוהי הקדשה
שתתקדש תורה שבכתב בכלל
אחד. ואחר כך לעמתם ברוף
כבוד ה' - אלו נביאים. ואחר כך
ימלוך ה' לעולם. סוד זה אנו
צריכים בקדשה זו, שתמצא שם
קדשה וברכה ומלכות שימצא
הכל באחד. קדשה, כמו שנאמר
קדוש. ברכה, ברוף כבוד ה'
ממקומו. מלכות, ימלוך ה'
לעולם. ועל פן אנו צריכים
להשלים את הכל, ועל פן כוון
אדם וישים את רצונו בכל יום.

(ע"כ רעיא מהימנא).

זהר

דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם מועדי ה' אשר תקראו
אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי. רבי יצחק פתח, (בראשית
א) ויקרא אלהים לאור יום וגו'.
שנינו, האור שהיה בראשונה
היה מאיר מסוף העולם עד סוף
העולם, כשהסתפל הקדוש ברוף
הוא ברשעים שעתידים לעמד
בעולם, גנו אותו לצדיקים
לעולם הבא. זהו שכתוב (איוב לח)
וימנע מרשעים אורם. וכתוב
(תהלים צו) אור זרע לצדיק.

בא ראה, ויקרא אלהים לאור יום
ולחשף קרא לילה. הרי שנינו,
יהי אור, אור שפבר היה. וכאן,
אם תאמר אור שהוא יום בלבדו,
חזר ואמר, ולחשף קרא לילה.
אם תאמר פל אחד לבדו - חזר
ואמר, ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד. שאין לילה בלי יום, ואין
יום בלי לילה. ולא נקרא אחד
אלא בזווג אחד, והקדוש ברוף
הוא וכנסת ישראל נקרא אחד,
וזה בלי זה לא נקרא אחד.

בא ראה, משום שכנסת ישראל
עכשו בגלות, כפיכול לא נקרא
אחד. ומתי נקרא אחד? בשעה שיצאו ישראל מן הגלות, וכנסת ישראל למקומה להנדוג

ובספרא דרב ייסא סבא, קדוש קדוש וכו', דא
איהי קדשה לאתקדשא תורה שבכתב בכללא
חדא. ולבתר לעמתם ברוף כבוד יי', אלין נביאים. ולבתר
ימלוך יי' לעולם. רזא דא, אגן צריכין בקדושמתא דא,
לאשתפחא תמן קדשה וברכה ומלכות, לאשתפחא כלא
כחדא. קדשה, כמה דאתמר קדוש. ברכה, ברוף כבוד
יי' ממקומו. מלכות, ימלוך יי' לעולם. ועל דא כלא אגן
צריכין לאשלמא, ועל דא יכוין בר נש, וישוי רעותיה
בכל יומא. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר:

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אלה
מועדי יי' אשר תקראו אותם מקראי
קדש אלה הם מועדי. (ויקרא כ"ג) רבי יצחק פתח,
(בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום וגו'. תנינן,
אור דהיה בקדמיתא, הוה נהיר מסייפי עלמא
לסייפי עלמא, פד אסתפל קדשא ברוף הוא
לחייבין דזמינן למיקם בעלמא, גניז ליה
לצדיקייא לעלמא דאתי, הדא הוא דכתיב,
(איוב לח) וימנע מרשעים אורם. וכתיב (תהלים צו)
אור זרוע לצדיק.

הא חזי, ויקרא אלהים לאור יום ולחשף קרא
לילה, הא תנינן, יהי אור, אור דכבר הוה.
והקא, אי תימא אור דאיהו יום בלחודוי, הדר
ואמר ולחשף קרא לילה. אי תימא כל חד
בלחודוי, (דף צ"ג ע"ב) הדר ואמר ויהי ערב ויהי
בקר יום אחד. דלילה לית בלא יום, ולית יום
בלא לילה, ולא אקרי אחד, אלא בזווגא חד,
וקודשא ברוף הוא וכנסת ישראל אקרי אחד,
ודא בלא דא לא אקרי אחד.

הא חזי, בגין דכנסת ישראל השתא בגלותא,
כפיכול לא אקרי אחד. ואימתי אקרי

אחד. ומתי נקרא אחד? בשעה שיצאו ישראל מן הגלות, וכנסת ישראל למקומה להנדוג